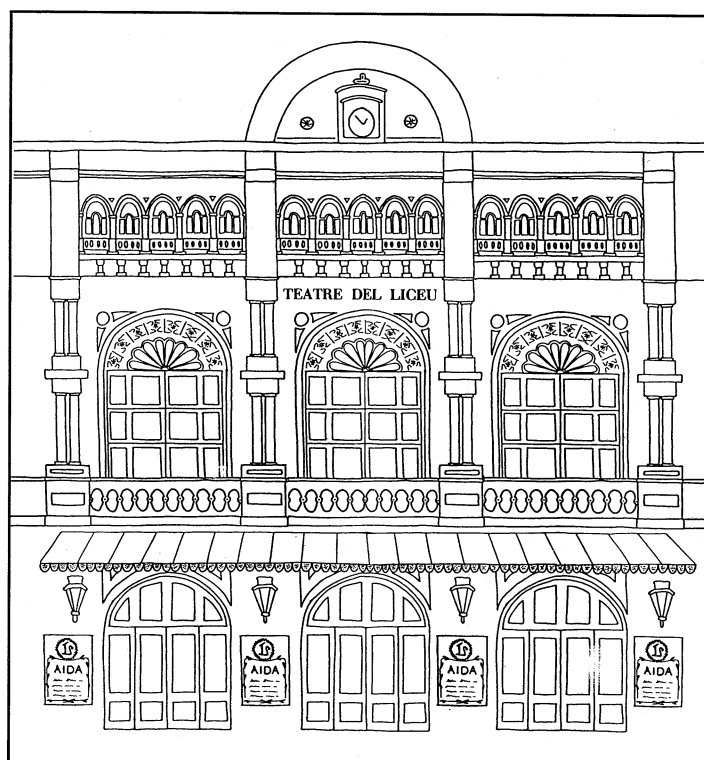

Gran Teatre del Liceu

Servei Educatiu

LA PETITA FLAUTA MÀGICA

GUIA DIDÀCTICA PER A PARES I EDUCADORS

reseo

RÉSEAU EUROPÉEN
DES SERVICES ÉDUCATIFS DES MAISONS D'OPÉRA

LA PETITA FLAUTA MÀGICA

OBJECTIUS

Apropar l'art de l'òpera als mes joves d'una manera eficaç i agradable a través d'un dels títols més cèlebres del repertori, adaptat musicalment i dramàticament al públic infantil i presentat amb un alt nivell artístic.

Desvetllar el gust d'escoltar música i veure teatre en directe.

DESCRIPCIÓ

L'espectacle *La Petita Flauta Màgica* consisteix essencialment en una reducció i adaptació al públic infantil de la cèlebre òpera *Die Zauberflöte* (*La Flauta Màgica*) de Wolfgang Amadeus Mozart.

És un espectacle en català d'uns setanta minuts de duració que recull els números musicals més importants de *Die Zauberflöte* però conserva intacte el nucli dramàtic de l'obra original.

A *La Petita Flauta Màgica*, l'ocellaire Papageno es converteix en l'eix de l'acció i és ell qui, en la doble funció de narrador i personatge, ens va explicant l'obra tot entrant i sortint de l'acció dramàtica.

Alguns personatges de *La Petita Flauta Màgica* són el resum, la refundició de diversos personatges de *Die Zauberflöte*. La Reina de la Nit, per exemple, assumeix també les funcions de "les tres dames" i Papagena incorpora algunes de les escenes que en l'obra original estaven confiades als "tres genis". Sarastro, per la seva banda, inclou en el seu paper la funció que originalment complia el cor de sacerdots.

La Petita Flauta Màgica és presentada instrumentalment en una versió per a piano (i celesta) i flauta (i piccolo) i en l'apartat vocal és interpretada per sis cantants: Papageno (baríton), Pamina (soprano), Tamino (tenor), Monostatos (tenor), Sarastro (baix) i Papagena-Reina de la Nit (soprano). Ocasionalment apareixen efectes sonors (màquina de vent).

ABANS DE LA REPRESENTACIÓ

Fóra convenient fer conèixer al públic la figura de Mozart. En aquest mateix dossier trobareu una breu biografia de Mozart adaptada al públic infantil que podreu imprimir i fotocopiar. Hi ha un gran nombre de pàgines web amb informació sobre Mozart i *La flauta Màgica*, tanmateix us recomanem que, en cas que vulgueu ampliar la informació sobre aquests temes, visiteu la pàgina web dels Amics del Liceu (<http://www.amicsliceu.com/04DieZauber.html>) on hi trobareu abundant informació i articles especialitzats.

Valoreu bé si amb els fills o els alumnes convé o no convé treballar amb antelació l'argument o els aspectes musicals de l'obra ja que això té avantatges però també inconvenients. Normalment és convenient preparar el públic infantil per a les obres per tal d'assegurar, per exemple, que entendran allò que veuran a l'escenari. En aquest cas, però, estem davant d'un espectacle que ha estat especialment concebut per a públic infantil i és segur que no hi haurà cap problema de comprensió; en canvi, en un espectacle d'aquestes característiques, hi ha un meravellós element de sorpresa que no s'ha de matar.

Gairebé tots els que estimem aquesta obra pagaríem el que fos per poder tornar a escoltar "per primera vegada en la nostra vida" la *Flauta Màgica* i tornar a experimentar el plaer de la descoberta. Confieu en la màgia del teatre, en Mozart i en els artistes i deixeu que ells fascinin el públic, després ja podreu treballar l'obra tant com vulgueu. El treball posterior a l'espectacle sí que us el recomanem sense cap reserva.

Si, tanmateix, voleu fer coneixer amb antelació al petit públic el nucli argumental de *La Petita Flauta Màgica*, a la pàgina web del Liceu (www.liceubarcelona.com) hi trobareu un curt resum argumental que descriu a grans trets l'obra, però no desvela els detalls de l'acció.

DURANT LA REPRESENTACIÓ

Els artistes que actuaran han hagut d'estudiar i treballar molt i s'han de concentrar per poder actuar. Cal respectar el seu treball escoltant l'òpera en silenci. La "silenciosa" col·laboració del públic és molt important per a ells.

Recordeu que no es poden fer fotografies ni enregistraments durant la representació.

No es poden menjar xiclets dins el Teatre.

No es pot sortir de la sala durant la representació (és convenient que qui hagi d'anar al lavabo ho faci abans de començar).

Cal respectar les persones i les coses.

Els pares i el professorat han de vetllar en tot moment pel correcte capteniment dels fills o dels alumnes.

Abans d'entrar al Teatre és convenient propiciar un ambient de tranquil·litat entre l'alumnat

És convenient que el professorat s'assegui regularment repartit entre els alumnes de tal manera que pugui veure tot l'alumnat amb facilitat i que se situï a prop d'aquells alumnes amb més dificultats de concentració.

No s'ha d'intervenir en la representació (picar de mans seguint la música) si els artistes no ho demanen explícitament.

La finalitat última d'aquestes recomanacions es poder assistir en les millors condicions possibles a un acte artístic que es desenvolupa en directe.

DESPRÉS DE LA REPRESENTACIÓ

Ara és el moment d'analitzar els diversos tipus de veus que trobem a *La Petita Flauta Màgica* (soprano, tenor, baríton, baix), escoltant, si cal, algun enregistrament de l'obra. És el moment d'estudiar el timbre divers de dos instruments de teclat com són el piano i la celesta o la diferència de registre entre flauta i piccolo.

Ara és el moment de fer redaccions descrivint l'espectacle, de fer resums argumentals per acreditar una correcta comprensió de la trama o, amb els alumnes més grans, d'escriure una crítica de l'obra explicant allò que funciona i allò que no funciona.

Ara és el moment de fer sentir algun fragment de l'obra i observar com *Die Zauberflöte* és una obra per a orquestra i en alemany i nosaltres l'hem escoltada en català i acompanyada només per piano i flauta.

Ara és el moment d'organitzar entre els més petits un concurs de dibuix sobre la vistosa figura de Papageno (si ens n'envieu algun us estarem molt agraïts)

Ara és el moment d'explicar que Mozart no només va crear *La Flauta Màgica* i que hi ha altres grans òperes de Mozart (*Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni*) i potser escoltar-ne algun fragment ("Non più andrai", per exemple, de *Le nozze di Figaro*). També es pot introduir que Mozart no només va fer òpera i es pot escoltar un fragment de la *Serenata nocturna* o la cèlebre *Marxa turca*.

Ara és el moment, amb els més grans, d'explicar que allò que hem vist era una "adaptació" i estudiar quines parts i quins personatges de l'obra original s'han mantingut i quins han desaparegut.

Ara és el moment, potser, de, acompanyant-los al piano, cantar la cançó de Papageno (les partitures que s'usen en l'espectacle estan protegides per copyright i el Liceu no està autoritzat a difondre-les públicament, però hi ha al mercat nombroses reduccions de l'obra per a veu i piano).

A continuació us oferim un petit recull de materials per si creieu convenient d'utilitzar-los, n'hi ha per a diverses edats, trieu els que us semblin millors i feu-ne l'ús que cregueu més convenient.

DOCUMENTS QUE S'ADJUNTEN

- PAPAGENO T'EXPLICA QUÈ ÉS UNA ÒPERA
- PAPAGENO T'EXPLICA QUI ERA MOZART
- PAPAGENO T'EXPLICA LA HISTORIA DE LA FLAUTA MÀGICA
- SOPA DE LLETRES
- QUADRE DE RELACIONS ENTRE PERSONATGES
- CRONOLOGIA
- COMPLETA LES FRASES
- REFÉS LA FRASE QUE MONOSTATOS HA DESFET
- ALGUNES QÜESTIONS PER PENSAR DESPRÉS DE VEURE I ESCOLTAR *LA PETITA FLAUTA MÀGICA*
- TORNAR A LA FLAUTA MÀGICA
- COMEDIANTS
- FITXA TÈCNICA DE L'ESPECTACLE
- BIBLIOGRAFIA

PAPAGENO T'EXPLICA QUÈ ÉS UNA ÒPERA

LA PETITA FLAUTA MÀGICA, ja ho deus haver observat, està plena de música, de cançons.

Els personatges, jo, en Tamino, la dolça Pamina, el bon senyor Sarastro i tots els altres personatges de la història expliquem cantant les coses que ens passen i els sentiments que tenim.

Quan una història s'explica damunt d'un escenari amb personatges que actuen i canten, tenim una òpera.

LA PETITA FLAUTA MÀGICA és, per tant, una òpera.

Per interpretar una òpera fa falta la col·laboració de molts artistes. A **LA PETITA FLAUTA MÀGICA**, per exemple, hi intervenen més de trenta persones entre músics, cantants i moltes més persones que no surten a l'escenari, però que han intervingut en la preparació de l'obra. Són el director d'escena, el regidor, els maquinistes que s'encarreguen del funcionament de l'escenari, les persones encarregades del maquillatge, del vestuari i moltes més.

L'òpera és un espectacle molt complex.

Les veus, si t'hi has fixat, no sonen totes iguals, n'hi ha de més agudes i de més greus.

En Tamino no sonava pas igual que el senyor Sarastro, oi?

I la meua veu, per exemple, no és ni tan aguda com la de Tamino ni tan greu com la de Sarastro, estic al mig, entre tots dos.

Les veus masculines es classifiquen així:

- la més aguda, anomenada TENOR (Tamino n'és un exemple)
- la mitjana, anomenada BARÍTON (Jo mateix, el gran Papageno, per exemple)
- la més greu, anomenada BAIX (El senyor Sarastro, per exemple)

Les veus femenines també es divideixen en tres tipus:

- la més aguda, anomenada SOPRANO,
- la mitjana, anomenada MEZZOSOPRANO i
- la més greu, anomenada CONTRALTO.

A **LA PETITA FLAUTA MÀGICA**, però, tenim un problema molt gros amb les veus femenines; resulta que totes tres, la de La Reina de la Nit, la de Pamina i la de la meva estimada Papagena, són veus de soprano.

Si t'hi has fixat bé, hauràs observat també que a **LA PETITA FLAUTA MÀGICA** les veus no sempre canten ÀRIES, és a dir, no sempre canten soles, tot sovint les trobem cantant juntament amb una altra, són els anomenats DUOS.

A **LA PETITA FLAUTA MÀGICA** hi ha diversos duos. Te'n recordes?.

A les òperes també hi ha estones on no canta ningú, són parts únicament instrumentals. A **LA PETITA FLAUTA MÀGICA** la part instrumental més important és l'obertura, que és allò que se sent abans que comenci l'òpera.

Finalment, ens queda, és clar, la flauta, l'instrument que dóna títol a l'òpera. A **LA PETITA FLAUTA MÀGICA**, n'hi tenim dues de flautes, la de Tamino, que és la màgica, i la meva, que no ho és, però és més divertida.

La de Tamino és una flauta travessera normal, la meva és una flauta de Pan (aquesta flauta, la invenció de la qual s'atribueix al déu Pan, és molt antiga i està feta per diversos tubets tancats per un extrem i de longitud diferent, lligats els uns a costat dels altres)

Un altre instrument una mica rar que trobem a **LA PETITA FLAUTA MÀGICA** són les meves famoses campanetes.

Realment són molt màgiques, elles van fer ballar en Monostatos i els seus guàrdies quan ens perseguien i també van fer aparèixer la meva estimada Papagena.

L'instrument que es fa servir per fer el so de les meves campanetes es diu celesta i és molt divertit.

Recordes que al principi d'aquest capítol t'he explicat que una òpera és com una obra de teatre on els personatges expressem els nostres sentiments i les nostres emocions cantant?.

Doncs bé, una de les característiques més boniques de la música de Mozart és la seva extraordinària capacitat per transmetre amb una gran exactitud i intensitat les emocions i els sentiments dels seus personatges.

Quan Tamino s'enamora de Pamina en veure el seu retrat, Mozart el fa cantar amb una melodia molt dolça i una mica lenta feta de notes llargues i que s'han de cantar molt lligades.

Quan la Reina de la Nit, enfadadíssima, exigeix a Pamina que mati Sarastro, Mozart expressa la ràbia del personatge fent-lo cantar amb notes ràpides i tallades i fent-li fer salts molt grans cap a l'agut i el greu.

Quan jo em presento, tothom sap que sóc alegre i bona persona perquè el senyor Mozart -que m'estimava molt- em fa cantar sobre una melodia molt lleugera, ni ràpida ni lenta i que va fent com petits saltets.

Fixa't com, en cada cas, el tipus de melodia és diferent i també ho és l'acompanyament i la velocitat de la música.

Si ets capaç de descobrir aquests petits detalls que fan que una música expressi sentiments, hauràs descobert un dels secrets més grans i més bonics de l'art de l'òpera....

PAPAGENO T'EXPLICA QUI ERA MOZART

Wolfgang Amadeus Mozart, l'autor de la música de LA FLAUTA MÀGICA, és un dels compositors més importants de la història de la música.

Les obres que va crear encara s'escolten avui a tot el món i fan feliç molta gent. Molt sovint hauràs sentit, sense saber-ho, obres creades per Mozart ja que la seva música s'ha fet servir moltes vegades en pel·lícules i anuncis televisius.

Mozart va néixer a la ciutat de Salzburg el 27 de gener de l'any 1756.

El seu pare, Leopold Mozart, que també era compositor, va ser el seu primer professor de música.

Des de molt petit Mozart va demostrar una gran capacitat tant per interpretar com per compondre música i quan encara era un nen va viatjar per tota Europa tocant obres seves i d'altres compositors.

Després de passar uns anys a la ciutat on havia nascut, Salzburg, Mozart va anar a viure a Viena.

Tot i que a Viena va obtenir alguns grans èxits, la seva música no sempre va ser prou valorada i, cap al final de la seva vida, va tenir problemes per poder obtenir suficients diners per viure amb la música que componia.

Mozart va morir a la ciutat de Viena el 5 de desembre de 1791.

Les obres de Mozart pertanyen a un estil musical que s'anomena "Classicisme" i que podem situar a Europa a la segona meitat del segle XVIII, entre els anys 1750 i 1800 aproximadament.

El "Classicisme" és un estil musical, una manera de fer i entendre la música, que se situa entre un altre d'anterior, que anomenem "Barroc", i un altre de posterior, que anomenem "Romanticisme". En el "Classicisme", juntament amb Mozart, trobem altres compositors famosos com Beethoven o Haydn.

Tot i que va morir molt jove, als 35 anys, Mozart va compondre una quantitat immensa de música i va treballar en tots els tipus de música que hi

havia a la seva època: simfonies, concerts, música de cambra, música religiosa i, naturalment, òpera.

Mozart va compondre moltes òperes, entre elles n'hi ha cinc que s'han fet molt famoses, són les següents: EL RAPTE EN EL SERRALL, LE NOZZE DI FIGARO, DON GIOVANNI, COSÌ FAN TUTTE i LA FLAUTA MÀGICA.

PAPAGENO T'EXPLICA LA HISTÒRIA DE LA FLAUTA MÀGICA

L'òpera que has vist, La **PETITA FLAUTA MÀGICA** és una adaptació per a nens i nenes que m'he inventat d'una òpera més llarga que va crear el senyor Mozart que es deia LA FLAUTA MÀGICA.

LA FLAUTA MÀGICA és la darrera de les òperes que va compondre Mozart.

El llibret de l'òpera, és a dir les paraules que diuen els personatges que intervenen a l'obra, el va fer, en llengua alemanya, un amic de Mozart que es deia Emanuel Schikaneder.

L'amic Schikaneder, a més d'escriptor, era també empresari teatral i cantant i ell va fer el paper de Papageno quan l'obra es va estrenar.

LA FLAUTA MÀGICA, que en la seva llengua original, l'alemany, es titula DIE ZAUBERFLÖTE, es va estrenar a un teatre dels afores de Viena el 30 de setembre de 1791.

Mozart, que ja estava malalt, va morir poques setmanes després.

L'obra va obtenir de seguida un gran èxit i avui encara es representa a tot el món i és una de les òperes més estimades pel públic.

Es molt freqüent que el títol original alemany de l'òpera es tradueixi a les llengües pròpies dels països on es representa. A continuació tens la llista de com s'anomena LA FLAUTA MÀGICA en diversos idiomes:

DIE ZAUBERFLÖTE (alemany) / LA FLAUTA MÀGICA (català)

LA FLAUTA MÁGICA (castellà) / THE MAGIC FLUTE (anglès)

LA FLÛTE ENCHANTÉE (francès) / IL FLAUTO MAGICO (italià)

Al Gran Teatre del Liceu, LA FLAUTA MÀGICA es va estrenar el 15 de gener de 1925 i aquelles representacions van ser les primeres que es van fer a Espanya d'aquesta òpera.

LA FLAUTA MÀGICA és una òpera molt popular, s'ha enregistrat en disc més de trenta vegades i els millors directors i els millors cantants de totes les èpoques li han dedicat sempre una gran atenció, perquè la seva música es considera com una de les més boniques i més perfectes que va fer Mozart.

ADÉU AMICS I AMIGUES, US DESITJO DE TOT COR QUE AQUESTA MÚSICA MÀGICA US DONI TOTA LA FELICITAT QUE M'HA DONAT A MI.

FINS AVIAT !!!

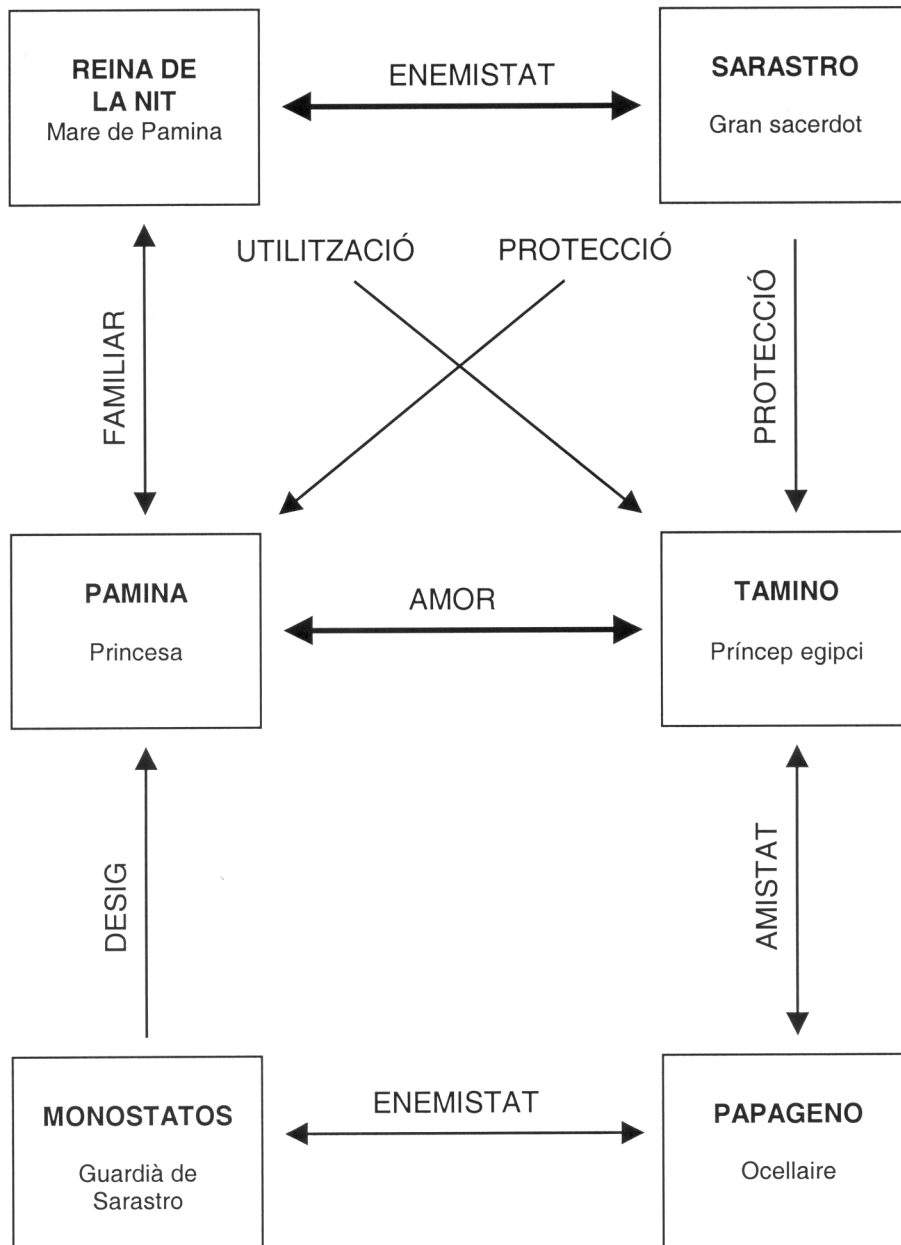
PAPAGENO

SOPA DE LLETRES

Busca els personatges principals i l'autor de la música de la Flauta Màgica

QUADRE DE RELACIONS ENTRE PERSONATGES

CRONOLOGIA

- 1750 Mor Johann Sebastian Bach.
Es presenta per primera vegada a Barcelona una companyia italiana d'òpera
- 1756 Neix Wolfgang Amadeus Mozart**
- 1769 Primera màquina de vapor.
- 1770 Neix Ludwig van Beethoven
- 1781 Estrena de *El rapte del serrall***
- 1786 Estrena de *Les Noces de Fígaro***
- 1787 Estrena de *Don Giovanni***
- 1790 Estrena de *Così fan tutte***
- 1791 Estrena de *La flauta màgica***
Mor Wolfgang Amadeus Mozart.
- 1813 Neix Richard Wagner
Neix Giuseppe Verdi
- 1815 Primera locomotora
- 1827 Mor Ludwig van Beethoven
- 1847 Inauguració del Gran Teatre del Liceu.**
- 1848 Tren Barcelona - Mataró.
- 1859 Projecte Cerdà de l'Eixample barceloní.
- 1861 Primer incendi del Gran Teatre del Liceu.**
- 1870 Primer automòbil.
- 1882 Neix Igor Stravinski
- 1883 Mor Richard Wagner
- 1888 Primera Exposició Universal de Barcelona
- 1901 Mor Giuseppe Verdi
- 1924 Primeres representacions de ***La Flauta màgica*** al Liceu

COMPLETA LES FRASES

La Flauta Màgica és una
que explica les
del Tamino
i de Papageno.
Amb l'ajut d'una màgica,
Tamino va passar les
proves de,
i amb unes camapanentes
....
Papageno va trobar la seva
estimada
Tamino i la princesa es van
.... .
Papageno i Papagena van
tenir molts
La va ser derrotada
i el bé va sobre el mal.

Papagena
òpera
l'ocellaire
màgiques
casar
triomfar
l'aigua i del
foc
príncep
Reina de la
Nit
fills i filles
aventures
flauta

Busca a la columna de la dreta la paraula que falta per completar cadascuna de les frases de la columna de l'esquerra.
Quan hagi acabat llegeix de dalt a baix la columna de l'esquerra i veuràs que és un petit resum de l'argument de l'obra.

REFÉS LA FRASE QUE MONOSTATOS HA DESFET

Papageno	al país	la princesa	i l'ocellaire
buscaran	la Reina	la filla de	de la Nit,
de Sarastro.	El príncep	Pamina,	Tamino

En Monostatos ho ha remenat tot i ha desfet la frase de dalt. Reescriu-la correctament a les caselles de baix (has de respectar l'argument de l'obra i els signes de puntuació)

ALGUNES QÜESTIONS PER PENSAR DESPRÉS DE VEURE I ESCOLTAR *LA PETITA FLAUTA MÀGICA*

- Pensa en les diferències que podríem trobar entre el tipus de cant que se sent a *La flauta màgica* i el tipus de cant que trobem en la música popular actual. Podríem enumerar-les?.
- Pensa si *La flauta màgica* és preferentment una història que narra l'enfrontament entre el bé i el mal o una història d'amor?.
- Compara les diferències de caràcters i de maneres de ser de Tamino i Papageno.
- Afecta al significat de l'obra el fet que la seva acció transcorri en una època allunyada de la nostra? Això reforça o bé debilita la intensitat de la història?
- En totes les arts que necessiten ser re-creades cada vegada per poder existir (teatre, òpera,...) hi trobem una superposició de treballs artístics. Al treball original de Mozart, s'hi superposa, ara, el treball dels artistes que recreen per a tu l'obra. Fins a quin punt aquests artistes d'ara han de limitar la seva llibertat artística per respectar la llibertat artística que va tenir Mozart?

TORNAR A LA FLAUTA MÀGICA

Una altra vegada escric sobre aquesta meravella anomenada La Flauta Mágica («Die Zauberflöte»). Quan assajava la versió íntegra d'aquesta òpera, comentava sovint que m'agradaria fer-ne una versió reduïda que es pogués representar moltes vegades sense els condicionaments que imposa el gran format i que, alhora, fidel a l'esperit lleuger i diàfan amb què l'obra es va concebre, fos una proposta intel·ligible dedicada especialment a la gent jove i adreçada a tots els públics que es vulguin apropiat al món de l'òpera. Aquella primera intuïció es va fer evident gairebé va esdevenir una necessitat quan em vaig adonar que els meus fills, que també són petits, juntament amb alguns amics i altres nens, quedaven fascinats davant la bellesa d'aquesta partitura i commoguts per la història, pels personatges i pels paisatges de l'obra. És natural, doncs, que aquell desig sigui avui una realitat que m'omple d'una energia nova.

A tots els nens i joves em plau dir-vos que, des dels inicis de Comediants, us hem tingut molt presents en cada un dels nostres treballs, i que sempre hem volgut compartir amb vosaltres les emocions i les vivències del procés de creació dels nostres espectacles.

Prepareu-vos, doncs, per viatjar cap al món de la imaginació, de la fantasia, de la simulació i del somni.

La versió que veureu al Teatre Romea és el germà petit de la que es va representar a la Sala Gran del Teatre del Liceu. He concebut aquesta versió com un joc, he fet de cuiner i, amb els mateixos ingredients, serveixo un plat nou. He jugat a ser el mag que fa aparèixer i desaparèixer un colom o un mocador i he estat l'alquimista que fa combinacions amb les matèries de l'obra.

Cal que sapigueu que aquesta òpera va ser escrita i composta ara fa molt de temps... Som al final del segle XVIII. Es tracta de la darrera òpera que va compondre Wolfgang Amadeus Mozart, pocs mesos abans de morir. Mozart es va basar en un llibret de seu amic Emmanuel Schikaneder.

Un ocellaire ens acompanyarà en el camí d'aquesta història, un personatge descarat i una mica poca-solta, però tanmateix fidel i entranyable. Es diu Papageno i ens introduirà al conte. Ens trobem davant d'una obra on la raó, l'amor, el coratge i la lleialtat s'enfronten, lluiten i, finalment, guanyen a l'instint, la por, la tirania i la submissió. En la llunyania mítica d'un antic Egipte imaginari, el gran sacerdot Sarastro condueix els homes vers la recerca de la veritat; el príncep Tamino s'enamora de la dolça princesa Pamina; i el món de la foscor de la Reina de la Nit declara la guerra al món lluminós i resplendent de Sarastro... No us deixeu enganyar pels sentits i deixeu-vos captivar per aquesta faula extraordinària. Segur que, al final, haurà valgut la pena!

Joan Font i Pujol (director de Comediants)

COMEDIANTS

Comediants és un col·lectiu format per actors, músics i artistes de tot tipus dedicat per complet al món de la creació. Tot i que bàsicament se'l coneix com a grup teatral, el cert és que compta en el seu haver amb una variada producció en els camps més dispars. Disseny, discos, llibres, projectes festius, pel·lícules, vestuari, materials pedagògics o sèries de televisió són algunes de les diferents activitats en les que l'equip ha anat desenvolupant, com a veu pròpia o aliena, la seva particular forma d'expressió.

Fills de l'escola de teatre independent barcelonesa, Comediants va aparèixer un 19 de novembre de 1971 sota el signe de la transgressió. Per una banda, enfront del teatre oficial i amb els ulls posats al teatre més avantguardista que es feia a l'estranger (Théâtre du Soleil, Bread and Puppet, Teatro Campesino de San Francisco, l'Odin Teatret...), van apostar per un teatre basat en experiències col·lectives, sense text, ni director. Per l'altra, però, la seva intenció passava per la recuperació d'un teatre escènicament viu i interdisciplinari, a la manera d'aquells vells comediants que omplien les places només amb un carro, una història i mil estratagemes amb què contar-la, sempre d'una forma diferent.

Des del seu origen Comediants ha estat unit al que se'n podria dir l'esperit festiu de l'existència humana. Totes les nostres creacions s'inspiren en símbols, mites, rituals i cerimònies paganes, populars, religioses o iniciàtiques que celebren el pas cíclic dels humans damunt la Terra. Per tant les nostres representacions i espectacles van més enllà del fet purament teatral o musical i busquen reactivar les profundes arrels festives que ens cohesionen com a espècie i ens connecten amb la natura de la qual formen part. Així hem anat creant un mètode de treball en el que no existeixen possibles limitacions. Qualsevol lloc pot servir com a escenari (un carrer, una plaça, tot un barri, un riu, un prat, l' Aqueducte de Segòvia, l'Estadi Olímpic, l'estació de metro de Times Square o el llac de Banyoles), qualsevol element pot ser dramatitzat (un vas de llet, un llit, un capgròs...) i qualsevol tipus de llenguatge (mim, clown, comedia dell'arte, titelles...) és perfectament vàlid, per tal d'arribar a l'espectador, sense establir distinció d'edat.

La fita? Plantejar un "teatre dels sentits". Un teatre de colors, olors i textures però també de provocació. La provocació que suposa la senzillesa del mite o el conte enfront de la complicada vida moderna. La provocació que suposa l'optimisme enfront de certes realitats actuals. La provocació que suposa el redescobriments d'allò quotidià enfront de l'imparable girar dels temps. I finalment, la provocació del compromís amb el present, obrir-li els ulls a la gent per que torni a veure el món com una meravellosa gran casa de cultura i amistat, de la que tots hem de tenir cura abans que sigui massa tard.

FITXA TÈCNICA DE L'ESPECTACLE

EQUIP ARTÍSTIC	ACTORS
Director d'escena	Actor
Coreografia	Actor
Direcció musical - pianista	Actor
Flautista	EQUIP TÈCNIC
Escenògraf i Figurinista	Cap de producció
Il·luminador	Regidor
Ajudant de Direcció	Responsable de vestuari
Traductor i adaptador del text	Creació animals
CANTANTS	Confecció vestuari
Sarastro	Perruqueria
Tamino	Maquillatge
Reina de la Nit - Papagena	Construcció de decorats
Pamina	Atrezzo
Papageno	Maquinista
Monostatos	Responsable d'audiovisuals

Aquí tens la "FITXA TÈCNICA", és a dir, la llista de tots els professionals que han intervingut en la creació de *LA PETITA FLAUTA MÀGICA* . Descriu quin tipus de feina ha fet cadascú.

BIBLIOGRAFIA

(PER APROPAR L'ÒPERA ALS MÉS PETITS)

ESCALONA, Josep Maria, MAS, Jordi: *L'Òpera* , (Col. "Fes-me'n cinc cèntims" núm. 1), Barcelona, Institut Municipal d'Educació, 1994.

KREUSCH-JACOB, Dorothée: *La màgia d'un teatre d'òpera. Una aventura entre bastidors*, Barcelona, Montserrat Mateu Taller Editorial, 1993.

PRATS, Joan de Déu (adaptació), JOMA (il·lustració): *La flauta màgica. Cuento (ópera) en dos actos*. (inclou un CD amb fragments de l'obra cantats en alemany). Barcelona, Ediciones Hipòtesi, 2000.